

det er en aldeles uholdbar Paastand. Valgene til Landstinget ſke paa den Maade, at der vælges Valgmænd, een Valgmand for hver Sogneforſtanderſkabskreds; og desuden have paa Landet ſaa mange ſelvſtændige højtbeſtattede Udgang til at ſtemme ſelv, ſom der er Sogneforſtanderſkabskredse i Kredsen. Det er alſaa de 3 Momenter, der er. Hvis man nu tager f. Eks. en Landſtingskreds, der har 61 Forſtanderſkabskredse — jeg ved ikke, om det kan paſſe nogenlunde — ſaa bliver der 61 højtbeſtattede Vælgere paa Landet; det bliver alſaa i alt 122 Vælgere paa Landet. Saa ſtal der i Købstæderne vælges halvt ſaa mange Valgmænd, ſom der er Sogneforſtanderſkabskredse; det vil ſige $30\frac{1}{2}$; men, ſiger Grundloven, hvis Valgmændenes Antal i Byerne ikke bliver lige ved at tage det halve Antal af Forſtanderſkabskredsene, ſaa forhøjes det til et lige Tal. Da nu Halvdelen af 61 er $30\frac{1}{2}$, maa Tallet forhøjes til 32. Saa ſaa alſaa Byerne 32 Valgmænd, mens der paa Landet er 122. Hvis man nu gør en af Kredſene paa Landet til Købstad, ſaa bliver der kun 60 tilbage. Følgen deraf vil være, at der bliver 30 Købstadvalgmænd mod 60 Vælgere fra Forſtanderſkabskredsene og 60 højtbeſtattede Vælgere; det bliver 120 paa Landet og 30 i Byerne. Følgen vil være, at der tabes to Valgmænd paa begge Steder, ſaa at der ikke ſter nogen Forrykkelse; og det, at der optages en Kommune mere ſom Købstad, kan jo dog ikke forringe Købstædernes Indflydſe. Det kan jo dog kun gøre, at en Købstad kan miſte nogle Valgmænd, ſom ſaa bliver overførte paa den ny Kommune; men Købstæderne ſom ſaadanne beholde dog ubetinget alle den ſamme Indflydſe paa Valget, ſom de hidtil havde; det bliver kun fordelt paa et større Antal Købstæder, og det kan ikke ſtade, det maa tværtimod gavne Købstædernes Interesſer at ſaa Folk fra ſaa mange Steder ſom muligt. Og det kan ogſaa hændes, at de tjene derved i Antal. Thi hvis Antallet af Forſtanderſkabskredse f. Eks. er 59, ſaa vil det ſamlede Antal Valgmænd paa Landet blive 118, men derimod i Byerne 30, thi Halvdelen eller $29\frac{1}{2}$ ſtal forhøjes. Det vil alſaa blive 30, og Købstæderne ville tværtimod tjene forholdsvis derved. Det er alſaa en aldeles uberettiget Paastand, ſom er fremſat fra forſkellige Medlemmer, at man ved at lade Eſbjærg ſtemme ſom Købstad vil forrykke den Indflydſe, Købstæderne ſkulde have paa Landſtingsvalgene; thi det kan tværtimod hændes, at Købstæderne derved ſaa forøget Indflydſe. — Jeg beklager ſaaledes, at Landstinget har ſendt Lovforſlaget herved paa denne Maade, og at de ikke kunde ved-

tage Lovforſlaget i Folketingets Affattelse; men jeg haaber, at Landstinget, hvis Folketinget ſkulde vedtage det Endringsforſlag, ſom foreligger her og ſende Lovforſlaget op igen til Landstinget, vil være ſaa ſtilkeligt at vedtage det, og jeg haaber, at vi ſaa ville ſaa Miniſterens Hjælp til at gennemføre Lovforſlaget i den nævnte Stikkelse. Men paa den anden Side vil jeg ſige, at jeg ſelv agter at ſtemme for Forſlaget, ſom det foreligger fra Landstinget, thi det er af ſtor Vigtighed for Eſbjærg. By at ſaa Stagen gennemført. Og forhaabentlig ville vi da ad Måre ſaa en Lov for Handelspladjerne, og ſaaſremt vi ikke inden den Tid ſaa den forelagte Indkomſt- og Formueſkat gennemført, ſaa tror jeg i Virkeligheden ikke, det vil ſaa nogen praktiſk Betydning, at vi vedtage Forſlaget, ſom det foreligger.

N. Andersen: Med Undtagelse af den Slutningsbemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem, ſom nu ſidſt talte, ſaa forekommer det mig, at det ærede Medlem, ſom vi alle kende ſaa godt ſom Eſbjærgs varme Fortaler, i Dag har ſvigtet den gode Stad Eſbjærg. Det forekommer mig nemlig, at den Motivering, ſom det ærede Medlem gav af ſin Stilling til Forſlaget, ikke — ſaaledes ſom jeg ſer paa Sagen — kan være i Eſbjærgs Interesſe. Jeg ſer nemlig ganſte praktiſt paa det lille Spørgsmaal, ſom her foreligger, og jeg kan ikke ſkønne rettere, end at det maa være i Eſbjærgs Interesſe at blive forvandlet fra Sognekommune til Handelsplads, og jeg kan paa den anden Side ikke ſkønne, hvorledes det ſkal kunne lade ſig gøre, hvis det Endringsforſlag, ſom er ſtillet af 6 ærede Medlemmer, bliver vedtaget, og hvis Landstinget, hvad man kan formode vil ſke, faſtholder ſin Stilling til Lovforſlaget. Saa vil jo det faktiſke, det ganſte ſimple logiſte Reſultat blive det, at Eſbjærg vil vedblive at være Sognekommune ſom den er i dette Øjeblik; og det tror jeg ikke Eſbjærg er tjent med. Vi kende jo alle den ſtarke Udvikling, ſom Eſbjærg har taget i den ſenere Tid, navnlig i de ſidſte 5—6 Aar. Det kan være, at man ſer paa denne Udvikling med mer eller mindre Sympati — maaske fra nogle Sider med mer eller mindre Betænkelighed, det ſtal jeg ſlet ikke komme ind paa. Men det er nu en Gang en Kendsgerning, at Eſbjærg er den Kommune i Landet, ſom i de ſeneste Aar har haft den ſtarkeſte Udvikling, og jeg ſkønner ikke rettere, end at det er en ganſte ſimpel Kædſærdighedshandling at give Eſbjærg en ſaadan kommunal Forfatning, at den dog i alt Fald har nogen Udfigt til at kunne